

REMOUCHAMPS, August, activist, prehistoricus-archeoloog (Gent 25 januari 1892 - Voorschoten 25 december 1927).

Zoon van Edward Remouchamps (z. aldaar), gerenommeerd en Vlaamsgezind arts te Gent, en diens echtgenote Maria Lambrichts. Na het overlijden van zijn moeder verliet August de ouderlijke woning, daartoe in staat gesteld door het kleine vermogen dat zijn vader hem meegaf. In 1914 was hij student in de medicijnen aan de Gentse universiteit. Remouchamps was toen al goed bevriend met Jules van Roy en Leo Picard; daardoor had hij spoedig contact met de Gentse groep Jong-Vlaanderen (z. aldaar). In De Vlaamsche Post schreef Remouchamps een aantal artikelen over het oorlogsnieuws en sedert de zitting van 4 maart 1915 was hij opgenomen in de Gentse groep. Toen in de zomer van dat jaar de twisten tussen domelisten en picardisten zeer hevig werden, koos Remouchamps met J. Boulengier, J. van Roy en F. Primo resoluut partij voor de richting-Picard en gezamenlijk trad dit viertal op 2 september 1915 uit, na de mislukte arbitrage-vergadering onder voorzitterschap van mr. Jan Eggen.

Evenals Picard vertrok Remouchamps naar Nederland; op 13 september kwam hij in Leiden aan. Hij woonde de eerstvolgende maanden tal van vergaderingen bij te Leiden, Bussum, Amsterdam en Den Haag, waar Vlamingen en Noordnederlanders met elkaar overleg pleegden en plannen beraamden. Hij ontmoette daar de groep rondom het maandblad Dietsche Stemmen (z. aldaar), alsook dr. Fritz Wichert, hoofd van de Hilfsstelle bij de Duitse legatie en bevriend met Leo Picard.

Na enige tijd keerde Remouchamps terug naar

België. Van Lier uit bezocht hij vrij dikwijls Brussel, waar hij vriendschappelijk omging met de Noordduitse dichter Rudolf Alexander Schröder, verbonden aan de Politische Abteilung. Belangrijk nieuws berichtte hij aan zijn vriend Picard in Den Haag.

Eind 1917 of begin '18 ging Remouchamps weer naar Nederland, waar hij voorlopig een werkkring kreeg als vertaler bij de Turkse legatie. Na enige tijd besloot hij bij prof. dr. J.J. Holwerda prehistorie en archeologie te gaan studeren; reeds na korte tijd was hij Holwerda's assistent.

Inmiddels had het Hof van Assisen van Oost-Vlaanderen Remouchamps bij verstek veroordeeld tot tien jaar hechtenis vanwege activisme.

In 1925 werd Remouchamps benoemd tot conservator van het Rijksmuseum voor Oudheden te Leiden. Het jaar daarna promoveerde hij te Freiburg tot doctor op het proefschrift *Griechische Dolch- und Schwertformen*. Hij publiceerde artikelen van archeologische aard, o.a. in het tijdschrift *Oudheidkundige Mededeelingen* en nam deel aan talrijke opgravingen. Bij een van deze opgravingen kreeg hij een bloedinfectie, die hem na enige tijd de dood kostte.

Na 1918 heeft Remouchamps geen rol meer gespeeld in de V.B.

LITERATUUR : M. van de Velde, *Geschiedenis der Jong-Vlaamsche Beweging* (1941); - *Verlag over het jaar 1927 van het Rijksmuseum voor Oudheden te Leiden* (1928).

LAMMERT BUNING